

A tizedre szánt pesók

Írta: Alan Iván Ruiz Ontiveros

(Igaz történet alapján)

Sofia korán ébredt. A mai nap nagyon különleges. Limonádét fog árulni a nagybátyja és nagynénje garázsvásárán! Anya hatalmas kancsó limonádét készített neki.

A tábla Sofia műve volt. Narancs- és citromsárga betűkkel írta rá, hogy „Limonádé!”, aztán egy kis

asztalra erősítette. Azután leült és várt.

Hamarosan arra ment egy férfi. „Kérhetek egy pohárral?” – kérdezte, néhány pesót dobva a befőttes üvegbe.

„Hát persze!” – felelte Sofia, és töltött egy pohár limonádét a férfinak.

Lassacskán egyre többen jöttek a garázsvásárra, és lassacskán az ínycsiklandó limonádéból is vásárolgattak. Boldogan telt a délelőtt. Nemso-kára az összes limonádé elfogyott.

Sofia megrázta a befőttes üvegét. Csilingeltek benne a pesók. Jó sok összegyűlt!

„Nagyon ügyes vagy!” – dicsérte meg Apa.

Sofiának még soha nem volt ilyen sok pénze. „Veszek belőle egy jojót!”

ILLUSZTRÁLTÁ: CONSTANZA BASALUZZO

Apa elmosolyodott. „Tudod, mit csinálunk Anyával, amikor pénzt keresünk?”

Sofia megrázta a fejét.

„Tizedet fizetünk – mondta Apa. – Mennyei Atya adott nekünk mindent. Azt kéri, hogy egy kis részét adjuk vissza Neki. Tizedet fizetünk, mert szeretjük Őt.”

Sofia elmosolyodott. Meg akarta mutatni Mennyei Atyának, hogy ő is szereti Őt!

Apa segített Sofiának összeszámolni a pesóit. Mindig, amikor Sofia 10-hez ért, egy pesót betett egy borítékba. Apa segített neki felírni a számokat egy kis fehér lapra. A papírt betették a pesók mellé a borítékba, amit aztán leragasztottak. Holnap Sofia majd odaadja a püspöknek az istentiszteleten.

„Milyen érzés?” – kérdezte Apa Sofiától.

„Nagyon boldog vagyok! És még mindig van elég pénzem egy jojóra!” Sofia érezte, hogy Mennyei Atya boldog a döntése miatt. ●

A szerző Mexikóban, Chihuahua-ban él.